

Jezu,

jesteś słodyczą mojego serca! Jesteś niebem mojej duszy ~ bł. M. Celeste Crostarosa

Przyjdź!

Kochani nasi,

**Siostry, Bracia i Ojcowie, Przyjaciele i Bliscy,
nasze umiłowane Rodziny!**

Przy końcu tego wyjątkowego roku pragniemy zatrzymać się z Wami w obecności Jezusa i raz jeszcze objąć spojrzeniem i modlitwą to, o czym opowiadaliście nam na bieżąco i to, czym my dzieliłyśmy się z Wami, to, z czym zмага się cały świat, co boli i cieszy Kościół, Wasze i nasze Rodziny oraz Wspólnoty, i każdego osobiście. Zapewne my wszyscy, podobnie jak bł. Maria Celeste, która skutecznie wstawia się zawsze za nami, *możemy tylko pochylić głowę przed zadziwiającymi Bożymi planami i Jego opatrznością....* I ufnie trwać przy naszym Stwórcy i Odkupicielu

Przyjmijcie najpierw naszą serdeczną wdzięczność za bliskość, za modlitwę, za zaufanie, za konkretne dary, które pomagają nam, co więcej, umożliwiają życie powołaniem, które dał nam Pan, a my staramy się je oddać przez wierność Jemu i Wam.

Każdy dar, każda udzielona nam pomoc, staje się także powodem naszej radości, ponieważ wiemy, że to Wasza wiara w sens modlitwy i życia w klauzurze, zrodziła tę wspaniałomyślność i serdeczny gest pomocy. To miłość do Jezusa wydaje w Waszym życiu piękne owoce wrażliwości na tych, którzy są w potrzebie.

Dziękujemy! Niech sam Jezus, zbliżając się do Was w każdy adwentowy dzień, wniesie do Waszych serc i domów światło, ciepło, przyjaźń, mocną więź z Nim i między Wami, taką, jakiej nic nie zerwie, a Wam da radość głęboką, usunie niepokój, zrodzi zaufanie i większą miłość do życia.

Ubiegłoroczne Boże Narodzenie było dla nas eksplozją Bożej i Waszej miłości, wzajemnej życzliwości, przelewającej się z serc bliskich i przyjaciół do naszych serc – przez spotkania oraz duchowe odwiedziny, możliwe dzięki listom, życzeniom, rozmowom telefonicznym. A wszystko dlatego, że Jezus, nasz Odkupiciel, narodził się dla nas. U progu Nowego Roku czekała na nas Matka, Maryja, Strażniczka Pokoju, i Ona prowadziła nas przez ten trudny rok.

Bolesne doświadczenie pandemii, wojen i głodu na świecie, zmagania dotyczące obrony życia i godności każdego człowieka w naszej Ojczyźnie, rany Kościoła i wołanie o świętość wierzących, wszystko to jest obecne w naszych sercach nieustannie zwróconych do Źródła Łaski, do Ojca, Syna i Ducha Świętego. Łączyłyśmy się z wieloma inicjatywami modlitwy: z Papieżem Franciszkiem na Placu Świętego Piotra, czy podejmując Różaniec do Granic Nieba. Byłyśmy duchowo blisko każdego z Was, tak jak i Wy przy nas, czego liczne dowody nam daliście. Tej duchowej komunii nie mogą przerwać żadne obostrzenia sanitarne.

Nasza kaplica tylko przez 2 miesiące była zamknięta dla wiernych, ale i tak odczułyśmy brak Waszej fizycznej obecności, która wzmacnia doświadczenie bycia Kościołem. Covid nie zamknął nas, a raczej poruszył kreatywność na różnych płaszczyznach. Nie przeszkodził w realizacji remontu dachu na kaplicy, możliwej dzięki hojności wielu z Was.

Dziękujemy Jezusowi za odwagę i ofiarność, jaką wlał w serca naszych najmłodszych sióstr. Nie czekając aż czasu się zmienią zdecydowanie stawiały one kolejne kroki na swej konsekrowanej drodze. S. Magdalena Żerdzińska 18 kwietnia złożyła śluby czasowe, a s. Julia Kostiv z Ukrainy, pokonała trudności zamkniętych granic, by rozpocząć nowicjat w naszej wspólnoty dnia 11 sierpnia. S. Klaudia Greloch kontynuuje formację w drugim roku nowicjatu, wydobywając z siebie i rozwijając coraz piękniejsze swe dary. S. Aneta Milecka 1 lipca została definitywnie włączona do naszej wspólnoty.

Współczesne środki komunikacji spełniają teraz ważną rolę. Dzięki nim kontakty z najbliższymi wspólnotami są nadal bliskie, żywe, pomocne. Skype umożliwia dzielenie się życiem z siostrami w Kazachstanie, gdzie nadal przebywa nasza s. Maria, którą covid zatrzymał w tym dalekim kraju. Mimo ograniczeń sanitarnych dane nam było cieszyć się także siostrzanymi spotkaniami.

S. Alla (Ukraina) dwukrotnie, w ramach przygotowania do ślubów uroczystych, wzbogacała nas swoją radosną obecnością. S. Emanuela, ze wspólnoty we Vranovie (Słowacja) w styczniu przeżyła u nas rekolekcje kończące jej nowicjat, a w październiku S. Urszula, nasza Przełożona, udała się do ich wspólnoty, gdyż nadszedł tam czas dokonania nowego podziału obowiązków. W drodze powrotnej zatrzymała się u naszych sióstr w Keżmarku na swoich rekolekcjach. One natomiast w osobach s. Lenki i s. Moniki gościły u nas na początku roku, by wspólnie rozeznawać sprawy federacji.

Kontakty z Siostrami naszego Zakonu sięgają także dalej, na odległość naszych umiejętności językowych i relacji, jakie nawiązują się przy różnych okazjach. Dlatego za każdy list, za każdą informację, za tworzenie *Crostarosan*, dziękujemy Wam!

Mimo nadzwyczajnej sytuacji nie osłabia się więź z redemptorystami. Braterskie spotkania domu były mniej liczne, ale zawsze serdeczne i wzbogacające duchowo, zarówno te „po drodze”, jak i te zaplanowane w celu celebracji sakramentu pojednania, czy wykładów z duchowości. (o. Krzysztof Bieliński – rozeznawanie według św. Pawła, o. Piotr Koźlak – o św. Klemensie, o. Mariusz Chyrowski – przyjaźń z uwzględnieniem tej szczególnej św. Alfonsa i bł. Marii Celeste, o. Stanisław Bafia - filozofia). Codzienna Eucharystia i słowo o. Andrzeja Mikucia oraz o. Jarosława Liebersbacha to także bardzo cenny dla nas dar. O. Jarosław, kapelan, dzieli się również z nami swą wiedzą i doświadczeniem psychologa.

W naszej formacji mają swój bezcenny udział także kapłani naszej diecezji. Ks. Marek Studenski pomagał nam budować dom na skale podczas Triduum przed świętem Matki Bożej Nieustającej Pomocy, rozświetlał nasze życie męczeństwem św. Jana Sarkandra, jednego z Patronów naszej diecezji, a Ks. Tomasz Chrzan z pasją przybliżał nam historię diecezji i Kościoła, a także losy św. Jana Sarkandra i jego wierność sumieniu, aż po męczeństwo.

Podobnie jak studenci, my również podjęliśmy nauczanie on-line. O. Andrzej Wodka, redemptorysta z Rzymu 25 marca pomagał nam odczytywać tajemnicę Zwiastowania dla naszego życia, podkreślając, że wszystko staje się przez przyjęcie Drugiego. Z o. Markiem Kotyńskim CSsR, w dniu Pro Orantibus (21 listopada), zgłębiałyśmy piękno *Hortus Conclusus*, ogrodu zamkniętego, który symbolizuje nasze powołanie. Tą samą drogą wzięłyśmy udział w Sympozjum o życiu konsekrowanym dziś, którego organizatorem był także redemptorysta, o. Marek Saj, a wśród prelegentów wyżej wymienieni Profesorzy: o. Wodka, z refleksją: jak i do czego formować dzisiaj, kiedy świat spowity jest w mrokach zamknięcia. Wskazywał na szerzenie nowej mistyki i duchowości bliskości, żyjąc w wyjątkowej więzi z Panem. Ojcu Kotyńskiemu powierzony został temat trudności w życiu konsekrowanym. On także wskazał na pewne lekarstwo: prawdziwa zażyłość z Panem.

Nasze studium wspólnotowe i osobiste, w wielu dziedzinach, realizujemy dzięki dostępnym dziś nagraniom, a także podczas wspólnotowych refleksji oraz dzielenia się. Raz w tygodniu ma miejsce dzielenie się Ewangelią z dnia, a raz w miesiącu wspólnie medytowanym tekstem bł. Marii Celeste Crostarosa.

Podczas pięknych rekolekcji wspólnotowych byłyśmy zachęcane przez prowadzącego, o. Szymona Hiżyckiego, opata benedyktynów w Tyńcu, by spocząć na Sercu Jezusa i stamtąd wsłuchiwać się w kolejne wersety Prologu św. Jana.

Siostry naszej wspólnoty okazały się w tym roku bardzo kreatywne, zwłaszcza w przedstawianiu duchowości bł. Marii Celeste. Wydałyśmy kolejny *Zeszyt krostarozjański 12*, zawierający Ćwiczenia duchowe a) naszej bł. Matki Celeste. Oblatki Najświętszego Odkupiciela przeżyły osobiste rekolekcje roczne przy naszym klasztorze, a spotkania formacyjne i rozmowy odbywają się regularnie dzięki skype. Grupa krostarozjańska także spotkała się na rekolekcjach prowadzonych przez o. Sylwestra Cabałę CSsR, a teraz jej członkowie otrzymują materiały do pracy w domach. Na naszym kanale YouTube „Siostry Redemptorystki z Bielska” możecie oglądać różne nasze filmiki, także te, które powstały ostatnio we współpracy z oblatką Gosią Batko, odsłaniające niektóre aspekty naszego życia i misji w Kościele. Od początku roku siostry podjęły się pisania rozważań do wezwań litanijnych do naszej bł. Marii Celeste. Ich głęboka i piękna treść wzbogaca święta i wspomnienia, dotyczące naszej błogosławionej Matki i Zakonu. We współpracy z redemptorystami, na kanale „For World” jedna z sióstr przedstawiła komentarze do Ewangelii na niedziele Wielkiego Postu i swoją refleksję o ślubie czystości.

W tym roku pożegnałyśmy kilka bliskich nam osób. Bóg powołał do siebie śp. Pawła Madeję, tatę s. Danuty, o. Stanisława Reczka, który był budowniczym naszego klasztoru i pierwszym długoletnim kapłanem wspólnoty, bardzo kochanym przez wiernych naszej parafii. Odszedł także Pan Marcin Noculak, który z oddaniem przez wiele lat pomagał nam ilekroć był proszony, zawsze dyspozycyjny i dyskretny. Wielu Wam i nam drogich osób polecaliście modlitwie, w ich ostatnich ziemskich dniach. Wszystkich składamy w miłosiernym Sercu Ojca: Siostry, Ojców, Przyjaciół i znajomych.

Nasze życie kryje w sobie jeszcze wiele pięknych, nieopowiedzianych wydarzeń. Znają je nasze serca i zna je nasz Pan. To modlitwa i prostota życia, w nieustannym staraniu o to, aby nadać im nową jakość przez odnawianie więzi z Jezusem i między nami, aby nasze życie modlitwy i miłości mogło leczyć dzisiejszy świat, tak bardzo potrzebujący Lekarza i Jego lekarstwa: bliskości, czulej dobroci i prawdy.

**A On, Jezus, jest już blisko!
Niech Maryja, Adwentowa Matka, przygotuje Was do tego
wyjątkowego wydarzenia: do narodzin Jezusa w Waszych sercach,
w Waszych Rodzinach i Wspólnotach!**

Wdzięczne Wam i kochające Was siostry redemptoryстки

Adwent i Boże Narodzenie 2020, Bielsko-Biała

